

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ЯКОСТІ ОСВІТИ
ПСИХОЛОГІЧНА СЛУЖБА

АНАЛІТИЧНИЙ ЗВІТ

за результатами соціологічного дослідження
**«ОЦІНЮВАННЯ СВОГО НАВЧАННЯ
ЗА ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНОЮ ПРОГРАМОЮ
«СЕСТРИНСЬКА СПРАВА»,
другий (магістерський) рівень освіти»**

ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ ПРО ДОСЛІДЖЕННЯ ТА РЕСПОНДЕНТІВ/-ОК

Соціологічне дослідження «Оцінювання свого навчання за освітньо-професійною програмою «Сестринська справа», другий (магістерський) рівень освіти» було проведено у січні 2026-го року.

Дослідження включало такі етапи:

- польовий етап (збір даних) (січень 2026),
- аналіз даних (квітень 2026),
- підготовку підсумкового аналітичного ілюстрованого звіту (травень 2026).

У дослідженні застосовувалася методика напівстандартизованого онлайн-опитування (форма складалася з 28 запитань). Опитування відбувалося на анонімній основі. Вибіркова сукупність як така не формувалася: посилання на електронну форму було розіслано через корпоративну пошту усім здобувачам освіти, які навчаються в рамках освітньої програми «Сестринська справа» (другий (магістерський) рівень освіти).

У підсумку в дослідженні взяли участь 19 респондента/-ки, що є аналітично достатньою кількістю. Серед опитаних — 6 осіб з 1-го курсу (що становило 31,6 % від загальної кількості респондентів/-ок) та 13 осіб з 2-го курсу (68,4 %).

Отримані в ході опитування дані представлені візуально за допомогою 11 діаграм.

ОСНОВНІ РЕЗУЛЬТАТИ

Перші питання опитування спрямовані на визначення рівня задоволеності здобувачів/-ок від вибору для навчання університету (ХНМУ), певної освітньої програми («Сестринська справа») та задоволення від роботи кафедр університету (рис. 1).

Більшість здобувачів/-ок повністю або радше задоволені вибором університету (89,5 %), навчанням за освітньою програмою (94,7 %) та роботою кафедр (84,2 %).

Варіант «У чомусь так, у чомусь — ні» обрали по 5,3 % респондентів/-ок стосовно навчання за освітньою програмою та роботи кафедр, а також було 10,5 % опитаних, які обрали цей варіант щодо вибору університету.

Радше незадоволених вибором університету та навчанням за цією освітньою програмою виявлено не було, але було 10,5 % радше незадоволених роботою кафедр. Абсолютно незадоволені також не виявлені.

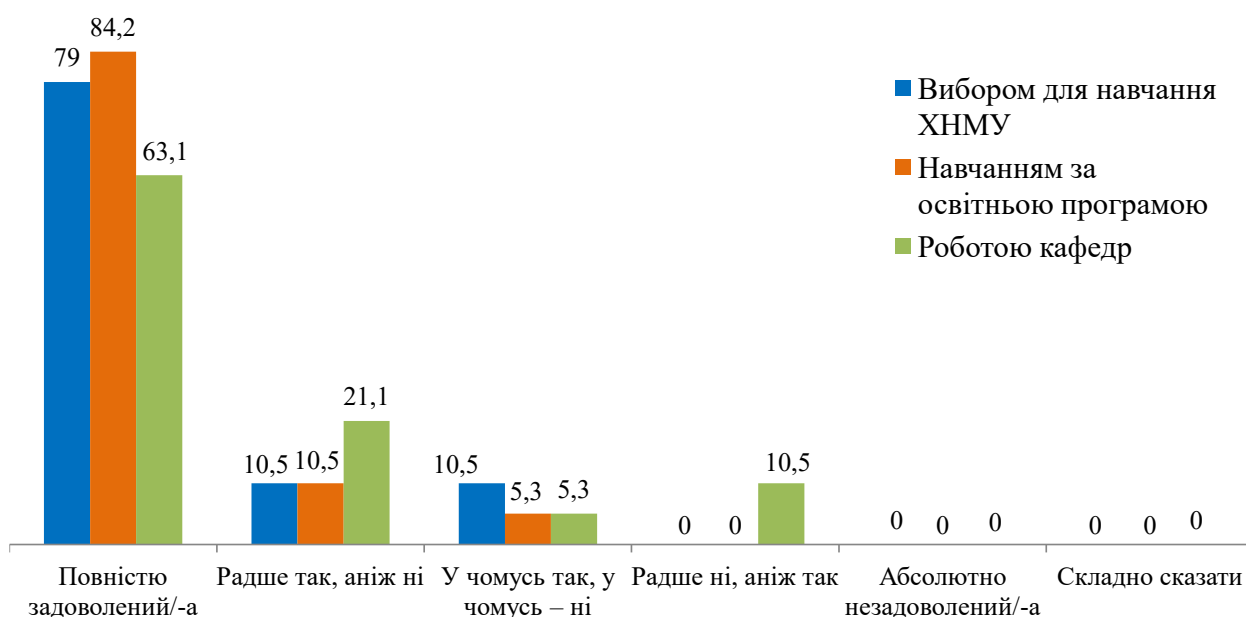

Рис. 1. Задоволеність вибором для навчання ХНМУ, навчанням за освітньою програмою та роботою кафедр (%)

Очікування від ХНМУ повністю чи скоріше співпали з реальністю для 73,7 % здобувачів/-ок. Здобувачів/-ок, очікування яких від ХНМУ радше не

співпали з реальністю, було 10,5 %. Ще 15,8 % обрали серединну позицію — «У чомусь так, у чомусь ні».

Здобувачі/-ки в цілому позитивно сприймають освітній процес в університеті, у відповідях на запитання «Як у цілому Ви оцінюєте якість освітнього процесу в ХНМУ?» обрали варіант відповіді «Дуже добре» та «Радше, добре» 78,9 % опитаних (див. рис. 2). Таких, які б дуже погано ставились би до якості освіти в університеті, не виявлено, але є 15,8 % тих, хто «радше, погано» оцінюють якість освіти. Серединну відповідь, «У чомусь добре, у чомусь — ні», обрали 5,3 %. Таких, що утримались від відповіді, не було.

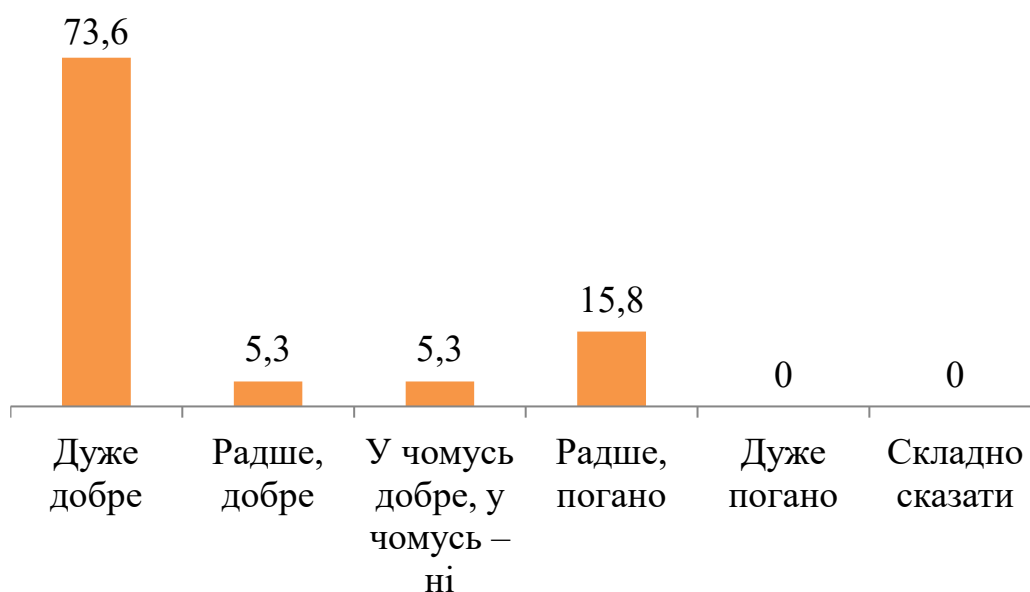

Рис. 2. Сприйняття освітнього процесу (%)

Необхідно зазначити, що більшість опитаних (94,7 %) погоджуються з тим, що освітній процес в університеті враховує світовий науковий досвід на високому та достатньому рівні, а 89,5 % вважають, що освітнє середовище ХНМУ повною мірою, або радше задовольняє їхні наукові та освітні інтереси.

На рис. 3 відображені результати розподілу думок здобувачів/-ок щодо «агентів впливу» на якість освіти.

Аналіз показує, що найбільший вплив на забезпечення якості освіти, на думку респондентів, здійснюють викладачі (73,7 %). Далі йдуть адміністрація університету та Навчально-науковий інститут якості освіти, які поділяють друге місце з однаковими показниками (по 52,6 %).

Близькі за значенням результати продемонстрували здобувачі освіти та Міністерство освіти і науки України (по 47,4 %), що дозволяє розмістити їх на наступній позиції.

Найменший вплив, за оцінками опитаних, мають завідувачі кафедр (42,1 %), які посідають останнє місце в цьому «рейтингу».

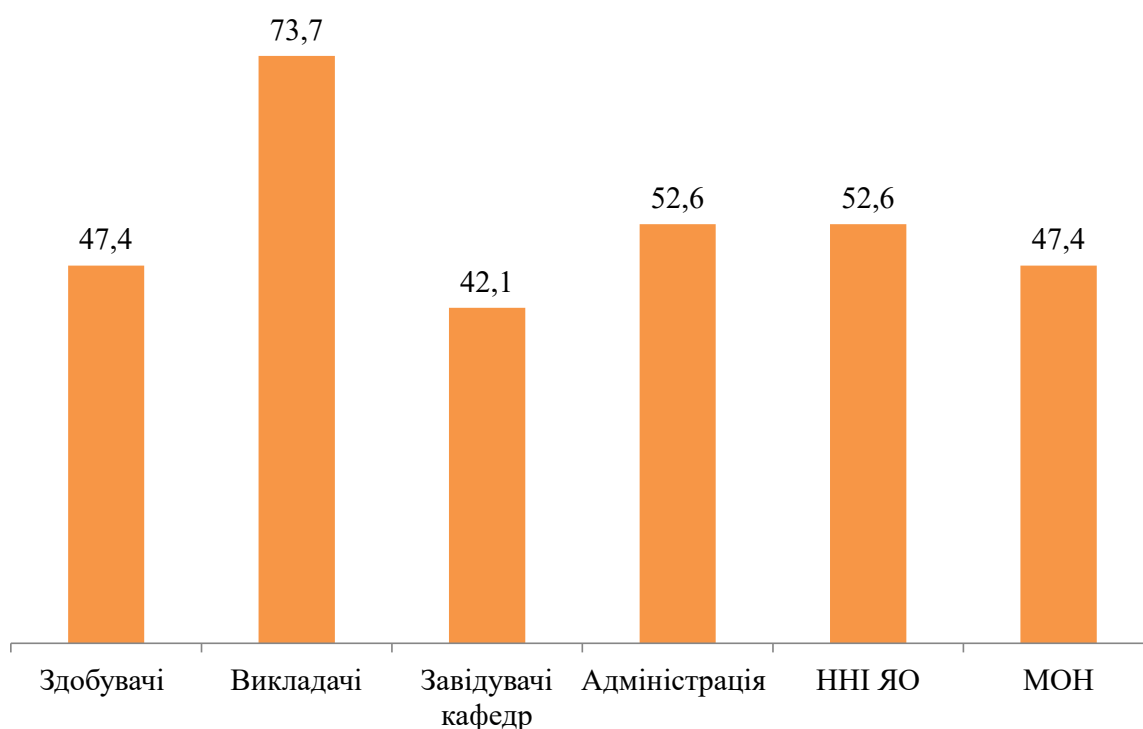

Рис. 3. Вплив «повною мірою» на якість освіти (%)

Щодо рівня розповсюдження інформації про різні аспекти освітнього процесу, більшість опитаних підтвердили свою поінформованість за всіма аспектами (див. рис. 4).

Найвищий рівень поінформованості зафіксовано щодо цілей і завдань навчання, змісту навчання, а також методів та форм навчання — по 89,5 %.

Дещо нижчими, але також високими є показники поінформованості про критерії оцінювання, заплановані контрольні заходи (78,9 %) та очікувані результати навчання (78,9 %), які мають однакові значення і є найменшими серед представлених.

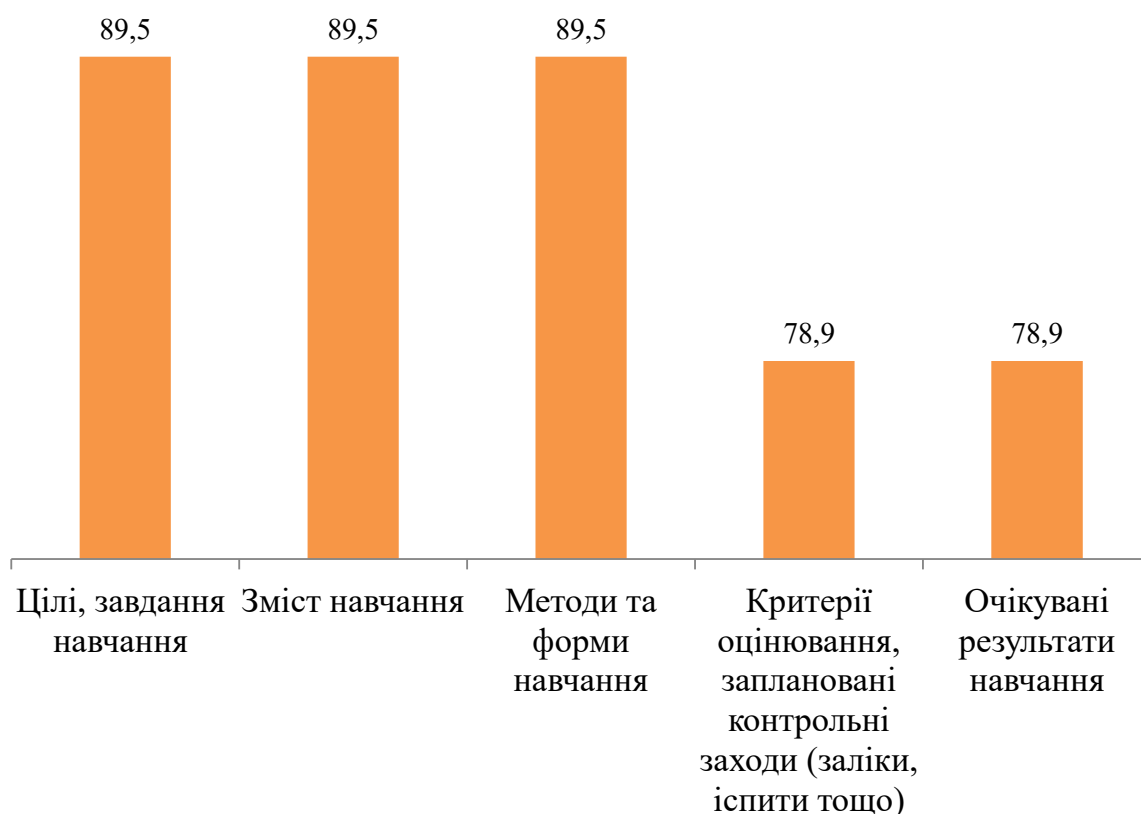

Рис. 4. Поінформованість до початку навчання (%)

Позитивно оцінили свій рівень поінформованості 84,2 % опитаних. Частково задоволених було 10,5 %, а незадоволених було 5,3 %.

Наступний блок запитань стосувався оцінки особливостей проведення занять. Серед найбільш розповсюджених методів та форм навчання, що використовуються викладачами під час практичних занять (див. рис. 5), були такі: «реферати, доповіді, повідомлення» (94,7 %), «демонстрація презентації» (89,5 %), «розповідь, пояснення» (84,2 %), «тести» (84,2 %),

«обговорення» (73,7 %), «усне опитування» (73,7 %), «самостійна робота з навчальним матеріалом» (68,4 %), «дискусії» (63,2 %) та «бесіда» (57,9 %).

Значно рідше, за оцінками здобувачів/-ок, використовуються «рольові ділові ігри» (5,3 %), «використання симуляційного обладнання» (15,8 %) та «письмові контрольні роботи» (36,8 %).

Такі методи, як «письмові творчі роботи» (42,1 %), використовуються менше ніж у половині випадків.

Рис. 5. Методи і форми, що викладачі найчастіше використовують на практичних заняттях (%)

Разом із цим більшість опитаних вважають застосовані методи і форми ефективними (84,2 %), сучасними (73,7 %) та відповідними їхній освітній програмі (84,2 %). Неефективними та несучасними їх вважає по 10,5 %, а невідповідними освітній програмі ці методи вважають 5,3 % опитаних.

Щодо впливу на те, яким чином проходять заняття, 36,8 % здобувачів/-ок вважають, що мають обмежений вплив, 31,6 % вважають, що такого

впливу не мають. Близько третини, 31,6 % утруднились із відповіддю, а таких, хто вважав би, що має суттєвий вплив, не було.

Тільки 15,8 % респондентів/-ок висловлювали викладачам та/або представникам адміністрації зауваження та пропозиції щодо оновлення освітніх програм зі спеціальності. З них 33,3 % вказали, що їхні пропозиції були врахованими.

Студенти позитивно оцінили власні можливості оперативно проконсультуватися з викладачами з будь-яких питань, пов'язаних з навчанням (див. рис. 6).

Більшість респондентів/-ок, 68,5 %, вважають, що таку можливість їм надають переважна більшість викладачів. Ще 10,5 % вказали на те, що таку можливість надають лише окремі викладачі. Про відсутність такої можливості повідомили 10,5 % опитаних. Також 10,5 % респондентів/-ок утруднились із відповіддю.

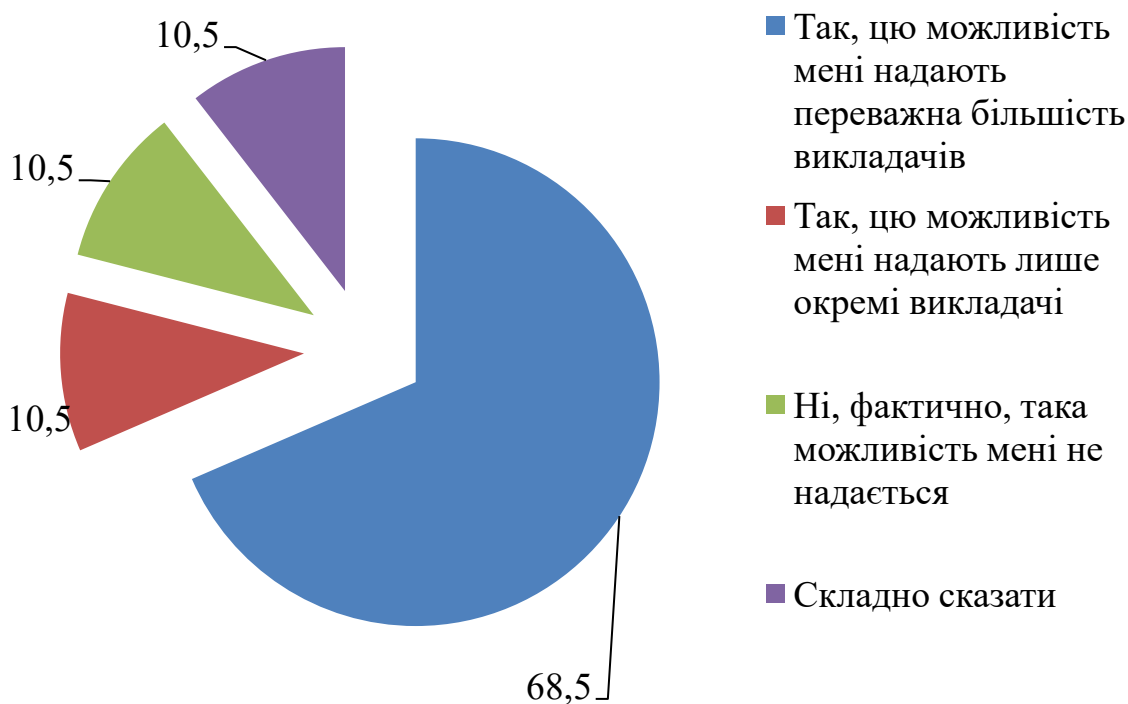

Рис. 6. Наявність можливості оперативно проконсультуватися з викладачами щодо навчання (%)

Оцінюючи ставлення викладачів до студентів, більшість опитаних (89,5 %) вказують на об'єктивність та неупередженість педагогів. Більшість здобувачів/-ок, а саме, 84,2 % мають вільний доступ до інформації щодо критеріїв оцінювання.

Серед запитань було оцінити за п'ятибальною шкалою різні аспекти навчання (див. рис. 7).

Рис. 7. Задоволеність різними аспектами навчання (1 – min, 5 – max)

Результати аналізу показують, що студенти загалом виставляють дуже добрі оцінки (середній бал – 4,2 із 5) із незначним коливанням в 0,4 бали – від 3,9 (так оцінили «навантаження») до 4,3 («розклад занять»).

Посередньо (на 4,2 балів) оцінили «якість освітньої програми загалом», «перелік навчальних дисциплін», «логічну послідовність вивчення навчальних дисциплін», «якість навчально-методичних матеріалів

навчальних дисциплін», «чіткість та зрозумілість критеріїв оцінювання навчальних досягнень», «методичне забезпечення самостійної роботи», «можливості для реалізації індивідуальної освітньої траєкторії» та «залученість до занять професіоналів-практиків, експертів галузі, роботодавців».

Нище середнього (на 4,1 балів) оцінили «співвідношення між аудиторними годинами та самостійною роботою».

Відкрите запитання анкети стосувалося покращення якості освіти: «Надайте, будь ласка, свої пропозиції щодо покращення якості освіти та освітнього процесу в ХНМУ». Відповідь надали 8 респондентів/-ок.

Половина відповідей не містила пропозицій (50 %), оскільки в таких відповідях зазначалося:

«Науковий процес побудовано якнайкраще»;

«Мене все задовольняє»;

«В ХНМУ використовують найкращі методи навчання»;

«Побажання скорішого закінчення війни, дякую за знання, людяність і ставлення до студентів та освітнього процесу».

25 % відповідей стосувались методів викладання, в тому числі інтерактивних:

«Не вистачає інтерактивного навчання, методи застарілі та неефективні. Більше отримання знань, розвитку та підвищення кваліфікації викладачів»;

«Запровадити інтерактивне навчання, методи що використовуються застарілі та неефективні. Розвитку та підвищення кваліфікації викладачам, деяким можливо переатестацію».

Ще 25 % висловились про вдосконалення системи підтримки здобувачів освіти:

«Підтримка студентів – менторство, психологічна допомога, кар'єрне консультування»;

«Запровадити програму підготовки фасилітаторів груп рівних для магістрів медсестринства, з отриманням сертифікату».

Здобувачам освіти був запропонований також перелік різних процедур, порядків та діяльностей університету з проханням позначити, з чим саме вони обізнані (див. рис. 8).

Респонденти/-ки продемонстрували високий рівень обізнаності за всіма запропонованими пунктами. Найбільша обізнаність зафіксована щодо порядку і умов вибору студентами вибіркового дисциплін та Кодексу академічної доброчесності ХНМУ — по 100 %.

Рис. 8. Ознайомленість з порядками, процедурами, діяльністю університету (%)

Високими є також показники обізнаності щодо порядку перескладання заліків, іспитів та процедури реагування університету на порушення академічної доброчесності (по 89,5 %), а також щодо порядку оскарження результатів заліків, іспитів (84,2 %) і заходів, спрямованих на гарантування безпеки та сприяння здоров'ю студентів (84,2 %).

Найменшою, хоча і достатньо високою, є обізнаність щодо програм міжнародної академічної мобільності, процедури врегулювання конфліктних ситуацій, заходів психологічної служби університету та визнання результатів навчання, отриманих у неформальній освіті (по 78,9 %).

Подібне запитання стосувалося і задоволеності студентства порядками, процедурами, підтримкою, забезпеченістю університету (див. рис. 9).

Рис. 9. Задоволеність підтримкою, порядками, процедурами, забезпеченістю університету (%)

Найбільше респонденти/-ки задоволені рівнем освітньої підтримки з боку викладачів кафедр (84,2 %) та платформами дистанційної освіти університету (78,9 %).

Доволі високими (73,7 %) є також показники задоволеності можливістю користуватися доступом до міжнародних інформаційних ресурсів, рівнем безпеки перебування в університеті, матеріально-технічним забезпеченням освітнього процесу та ресурсами Наукової бібліотеки, а також консультативною підтримкою з боку деканату.

Найменше здобувачі/-ки задоволені рівнем соціальної підтримки (42,1 %) та консультативною підтримкою з боку кафедр (57,9 %). Також відносно нижчими є оцінки порядків, пов'язаних із вибором дисциплін (63,2 %), оскарженням результатів заліків та іспитів (63,2 %), перескладанням заліків та іспитів (63,2 %), а також процедурою врегулювання конфліктних ситуацій (68,4 %).

Заходи, які проводить психологічна служба ХНМУ, відвідували 31,6 % опитаних, з них 33,3 % задоволені результатами взаємодії з представниками психологічної служби.

Окремий блок анкети був присвячений можливим конфліктним ситуаціям, які можуть виникати під час навчання. Про конфлікти з викладачами повідомили 10,5 %, з іншими здобувачами — 26,3 %. Про конфлікти з адміністрацією повідомили 5,3 %.

На прохання описати конфлікт, були надані 3 відповіді. Усі з них, так чи інакше, містили описи конфліктів із здобувачами (також можна вважати, що 33,3 % стосуються конфліктів із викладачами):

«Здобувачі — деякі особи вважають себе дуже розумними і можуть перебивати під час відповіді викладачу, та намагатися тебе булити, бо вони старші за тебе і мають вищу посаду. Викладачі — заниження оцінки»;

«З компетенціями старости, те що староста незадовільно виконує обов'язки в деяких аспектах»;

«Нерозуміння, як розподіляти завдання між собою, молодь вважає по-своєму — старіші люди які з нами в групі вважають по-своєму, загального компромісу ми знайти не можемо, було б легше якби кожен викладач кожному студенту давав би окрему тему, окреме завдання і те як бачить це викладач, а не так за списком або взагалі незрозуміло».

Останній блок анкети був присвячений оцінці результативності навчання за обраною освітньою програмою. Одне з питань стосувалося того, наскільки університету вдалося під час навчання розвинути або покращити м'які навички здобувачів освіти (див. рис. 10).

Згідно з розподілом відповідей, університет найкраще розвиває здатність висловлювати та відстоювати власну позицію (73,7 %) та вміння самостійно приймати рішення (63,2 %).

Також понад половина опитаних відзначили розвиток комунікабельності та вміння працювати у команді (по 57,9 %). Близько половини (47,4 %) відзначили такі навички, як «вміння критично мислити», «ініціативність» та «відповідальність за власні дії».

Натомість розвитку таких навичок, як «навички співпереживання» (15,8 %), «емоційний інтелект» (21,1 %), «вміння вести за собою» (31,6 %) та «активна життєва позиція» (31,6 %), університету, на думку здобувачів/-ок, слід приділити більше уваги.

Рис. 10. М'які навички, які університету вдалося розвинути у здобувачів під час навчання (%)

Більшість опитаних (78,9 %) задоволені тими компетентностями, що в них розвинув університет.

Наостанок було поставлене таке запитання: «На Вашу думку, якою мірою навчання за цією освітньої програмою вплине на Вашу подальшу кар'єрну траєкторію?» (див. рис. 11).

Оцінки студентства є загалом позитивними: 73,7 % вважають, що освітня програма матиме вирішальний вплив або стане доволі впливовою у їхній кар'єрі.

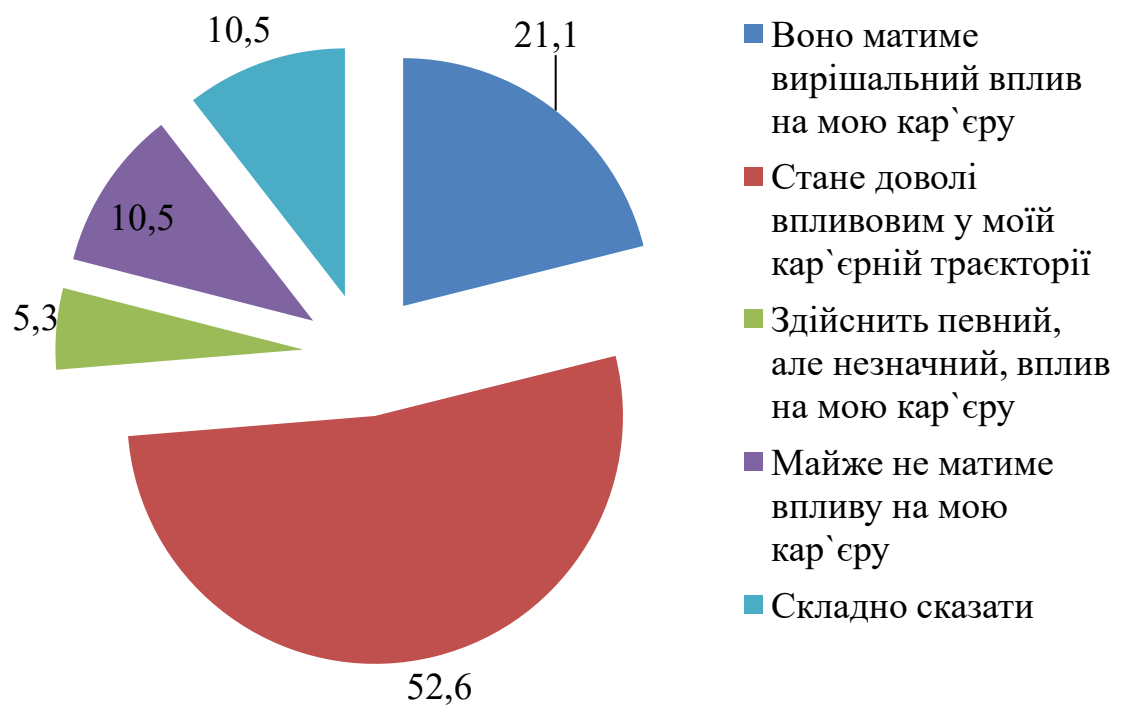

Рис. 11. Вплив навчання за освітньою програмою на подальшу кар'єрну траєкторію (%)

Водночас частка тих, хто вважає, що навчання здійснить певний, але незначний вплив, є незначною і становить 5,3 %.

Таких, хто вважає, що освітня програма майже не матиме впливу на подальшу кар'єру, виявлено 10,5 %. Ще 10,5 % респондентів/-ок утруднилися з відповіддю.

Аналітичний звіт виконала 06.05.2026 р.

Соціолог психологічної
служби ННІ ЯО

Дзюба О.М.